GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

Barcelona

Califat català

Opinió | 27/11/2026 | 21:36

Dos detinguts a Catalunya per presumpte jihadisme ja havien estat condemnats quan eren menors. Què va fallar perquè, anys després, les forces de seguretat tornessin a apreciar un perill «concret, real i greu»?

La detenció de dos presumptes jihadistes a les localitats de Sitges i Montcada i Reixac posa de manifest, una vegada més, que tenim un problema greu a Catalunya. Per descomptat, no cal generalitzar. Si prenem com a hipòtesi que hi ha uns 400.000 magribins i que l'1 % té temptacions violentes, el compte dona 4.000. Però el que ningú no ha acreditat és aquest 1 %, i d'aquesta operació aritmètica no es dedueix quantes persones estarien disposades a immolar-se, disparar trets o apunyalar algú pel carrer. Creuem els dits.

L'operació policial va tenir lloc el passat dia 17, tot i que va transcendir aquest dijous. A més, hi concorren dues circumstàncies preocupants. La primera és que tots dos ja havien estat condemnats quan eren menors d'edat. La pregunta és quin efecte van tenir aquelles condemnes i per què, anys després, els dos han tornat a ser detinguts per fets relacionats amb el jihadisme.

La segona és que a aquests no els pots reemigrar, per fer servir una de les expressions de moda últimament. On? Tenen nacionalitat espanyola i francesa. Si les forces de seguretat han dut a terme ara l'operació, és perquè apreciaven un perill «concret, real i greu».

Amb aquestes detencions, ja són tres els presumptes jihadistes reincidents detinguts a la província de Barcelona aquest mes. L'any passat, Catalunya va ser la comunitat autònoma amb més detencions per aquesta causa, amb 33 de les 100 efectuades a tot Espanya. Aquest any, el total estatal ja ha superat el centenar. Més, per tant, que el 2025.

Tampoc no és estrany. Ningú no pot dir que no estàvem avisats. Des de fa més de vint anys es repeteixen els senyals d'alarma. El primer va arribar el 2001, després de l'atac a les Torres Bessones de Nova York, quan es va descobrir que un dels caps, Mohamed Atta, havia passat per Salou. Per descomptat, no va venir a fer turisme. El Camp de Tarragona és una de les zones amb més mesquites salafistes.

Després, el 2010, es va produir la filtració de WikiLeaks. El Departament d'Estat nord-americà considerava que Catalunya, i especialment Barcelona, era un dels principals focus de radicalisme islamista del sud d'Europa. La preocupació era tanta que els Estats Units van impulsar la creació d'un centre d'intel·ligència i lluita antiterrorista al seu consolat.

El 2016 va transcendir, d'altra banda, que els Mossos tenien identificades més de setanta mesquites salafistes. Aproximadament una de cada tres ho era. Una dècada després, queda per saber com ha evolucionat aquesta xifra.

Per descomptat, el salafisme no desemboca necessàriament en actituds violentes. És una interpretació molt rigorista de l'islam. Els qui la segueixen es consideren, senzillament, bons musulmans.

Finalment, l'atemptat de la Rambla de Barcelona el 2017. L'imam havia predicat amb tota llibertat a Ripoll, el bressol, per cert, de Catalunya. La majoria dels integrants de la cèl·lula terrorista eren joves d'origen marroquí que havien crescut aquí.

Després de la massacre de la Rambla, diversos integrants de la cèl·lula es van dirigir cap a Salou, la mateixa localitat per la qual havia passat Atta. Van acabar a Cambrils, escenari del segon atemptat. Com a la pel·lícula: «Houston, tenim un problema».

Autor: Xavier Rius

https://gironanoticies.com/califat-catala/